

KAVANAUGH TRUYỆN: HỒI HAI

I. KAVANAUGH TRUYỆN

1. Đúng ra, sau khi gửi bài viết mới đây về chuyện ông thẩm phán Brett Kavanaugh bị tố khổ, tôi muốn im lặng, vì viết thêm tốn giờ quá và sợ nhàm. Nhưng, cũng như ông Trump, các nhân viên trong White House, và đại đa số Dân biểu, Thượng nghị sĩ GOP, các talk show hosts Bảo Thủ như Rush Limbaugh... tôi nhin không nổi, trước cái trò câu giờ lấu cá, gian manh đang tiếp diễn mỗi ngày của bọn K-Rats Thổ Tả. Và lại, tôi là thứ dân cắc kè, thì có gì để mất? Bây giờ, thấy tất cả những vị trên đã không còn nhân nhượng, giữ giọng điệu “ngoại giao”, hoặc xoa dịu nữa, mà dùng chiến thuật mới: trả đũa mạnh mẽ, chống đỡ và đánh tới tấp, để bảo vệ danh dự và công bằng cho Kavanaugh, và uy tín của Thượng Viện. Nhất là nếu không cứng rắn, để cho Kavanaugh thất bại thì cử tri Cộng Hòa chẳng còn ai tin các ông, và điều này sẽ ảnh hưởng lớn trên cuộc bầu cử giữa mùa vào tháng 11 này. Các ông không có sự chọn lựa. Chẳng hạn, chủ tịch Thượng Viện, Mitch McConnell, tối hôm qua, 24/9, đã bỏ thái độ dè dặt, trung dung, lên tiếng gay gắt về cái trò khi đầu tó, bày tỏ sự phẫn nộ của ông đối với hành động ma giáo của đám K-Rats trong Thượng Viện, mà ông cho là “shameful”, là “low degree”, v.v. và nói: “Thẩm phán Kavanaugh phải được chuẩn y (confirmed) càng sớm càng tốt”. Còn ông Trump, khỏi nói, tại đâu cũng công khai tuyên bố ủng hộ tuyệt đối con gà Kavanaugh của mình, và bác bỏ cái mà ông và phe GOP gọi là smear campaign (chiến dịch vu khống), và character assassination (ám sát nhân cách?). Những cử tri Cộng Hòa tha thiết yêu cầu Kavanaugh đừng give in, give up, và ông nói đang nghe theo, để chiến đấu và “clear my good name”.

Cá nhân tôi theo dõi vụ này hàng ngày, cũng như cách đây 27 năm đã theo dõi hàng ngày vụ Anita Hill đầu tố Clarence Thomas, vì thường thường, tôi suy luận, những vụ hiệp dâm, hay rách nhiễu tình dục, chỉ xảy ra tại một nơi kín đáo, vắng vẻ, không có nhân chứng. Thật hay không thật, cần phải điều tra kỹ lưỡng và nạn nhân phải gọi cảnh sát hay cơ quan công quyền, liền sau đó, không phải đợi đến 36, 35 năm sau. Lại nữa, cá nhân tôi rất có cảm tình với Kavanaugh, vì “tướng người”: thông minh, hiền hòa, và trung thực, không thể là một con quỉ dâm dục. Lại đẹp trai, không thiếu người mê, mà uẩn ức sinh lý, làm trò tôi bại.

Hoàn toàn không tin lời cáo buộc của Tiến sĩ Ford (xin mở ngoặc: chiều nay, tôi nghe một talk show host, Michael Berry, của đài 1190, tức ABC, nói rằng vợ này chưa có bằng Ph.D, mà chỉ có trình độ Ph.D-level mà thôi, nhưng bọn Thổ Tả gọi bừa là Dr. cho

tăng thêm phần long trọng). Lại càng không tin đầu tố viên number two, vợ cựu sinh viên Yale, Deborah Ramirez, đã mô tả cảnh một party trong dorm của trường, Kavanaugh (lại cũng say rượu!) cởi quần khoe của vợ, rà sát mặt vợ. Rùng rợn quá. Trời ơi, trong cư xá sinh viên của một trường đại học danh giá, như Yale, mà freshman Kavanaugh lại cả gan dám làm vậy sao? An ninh và các viên chức trường, hay ít ra sinh viên trưởng dorm ở đâu, bộ đuôi và điếc hết cả sao? Cư xá ở bất cứ đâu cũng có nội qui mà sinh viên phải tuân giữ. Ví dụ, năm 1961, có một thời gian tôi ở cư xá Phục Hưng, đường Nguyễn Thông, do các linh mục dòng Đa Minh, Sài Gòn, điều hành. Hay năm 1989, ở trong cư xá Đại học Grenoble, Pháp, để học một năm Sư phạm, và mùa hè 1990, trong cư xá của University of London, Anh, để theo học một khóa dự thính về Shakespeare. Cho nên tôi biết rõ. Mặc dù kỷ luật trong hai cư xá này không khắt khe như Phục Hưng, nhưng ai làm gì, ban giám đốc cư xá, i.e. mọi người, đều biết. Vợ Ramirez kể, có một số bạn học hiện diện lúc đó. Nhưng tất cả những người này nói không nghe, không thấy gì hết, và nếu có, “thủ phạm” chưa chắc đã là Kavanaugh. Một vụ cáo trắng trợn, ghê tởm, cốt giết chết thanh danh của một thẩm phán lương thiện. Trong đời, nhất là đời lính, tôi đã gặp nhiều anh rất bựa, ba gai, cà chón, nham nhở, điên khùng, nhưng chưa bao giờ thấy ai nổi cơn say, cơn dâm bất tử, mà dám tuột quần, khoe của vợ trước mặt một phụ nữ, trong một nơi công cộng như thế đó. Vừa thôi chứ vợ! Tố kiểu của vợ thì cũng giống như bọn K-Rat tố ứng cử viên tổng thống Trump sang Nga mướn một con điếm đứng t ề lên giường mà Obama đã nằm, trong một khách sạn vậy đó.

2. Một vài bạn hỏi tôi, sau hai vụ đầu tố, số phận của Kavanaugh sẽ ra sao? Tôi đã trả lời, và xin lặp lại trong email này, theo sự phỏng đoán cá nhân, và dựa trên các tin tức, tài liệu cập nhật của báo chí:

a) Vợ Ford sẽ nại có nạn đó, để than phiền và đặt thêm điều kiện, và để có thể không ra hearing tại Thượng Viện ngày thứ năm tới. Vì biết rằng mình sẽ thua. Và vì có thêm một đầu tố viên khác, Ramirez, biết đâu sẽ cũng xin ra điều trần –điều không tiện chút nào cho cả hai vợ (vợ nào cũng muốn giành hết credit và công lao, cũng như tiền thưởng, who knows, và buổi hearing sẽ trở thành một circus (cf. Rush Limbaugh, 24/9).

b) Ngày thứ sáu, dù tình huống nào xảy ra, Ủy Ban Pháp Lý Thượng Viện sẽ bỏ phiếu bỏ nhiệm Kavanaugh, và tuần sau, đến lượt cả Thượng Viện bỏ phiếu. Tôi hy vọng rằng tất cả GOP (gồm cả Jeff Flake và Bob Corker, vì quá chán cái trò lưu manh lộ liễu của K-Rat, kể cả việc xúi giục protesters xuống đường phản đối, hạch hỏi vô lý các Thượng nghị sĩ thân Kavanaugh, như Ted Cruz sáng nay, 25/9) sẽ đoàn kết sau lưng Kavanaugh mà họ không thù oán, dù được đề cử bởi Trump. Cộng thêm vài phiếu (dự trừ hai) của Dân Chủ đã ủng hộ Neil Gorsuch năm ngoái (như Manchin). Trừ đi vài phiếu (ba) của mấy vợ GOP chống Trump, thì tổng số tề nhất cho Kavanaugh là huề (50-50). Coi như thắng.

c) Mà nếu phải chờ cho đến tháng 11, nghĩa là sau kết quả Midterm Election, thì vẫn còn hy vọng. Quả vậy, tôi đoán, cho dù Fake News nói ngả nói nghiêng, cũng mặc, sẽ vẫn là status quo (tình trạng như cũ). Nghĩa là các Dân Biểu và Thượng Nghị Sĩ thuộc tiểu bang nào sẽ giữ nguyên vị trí đó cho đến khi ngòm củ tỏi. Ví dụ, TB Oregon của tôi. Dân biểu Cộng Hòa chỉ có một ông, giữa 3, 4 ông Dân Chủ, qua mấy chục năm vẫn không thay đổi. Còn Thống đốc thì Dân Chủ cha truyền con nối, không một anh, một chị Cộng Hòa nào thắng nối, trừ một accident khó xảy ra. TB Washington phía trên Oregon cũng rứa.

3. Trong chiến tranh, hay tranh luận, hay kiện tụng, v.v. phải quyết tâm đánh trả kịch liệt, dứt khoát, không thể ngập ngừng, ù ù xề xề mà thắng được. John McCain thua Obama, vì khi tranh cử, đã tỏ ra quá tử tế, nhân nhượng, nếu không muốn nói là quân tử Tàu, đã giật micro, không cho một bà cử tri ủng hộ viên tố Obama là Hồi giáo, tưởng như thế là hốt phiếu của đám Dân Chủ. Lầm to. Bốn năm sau, Mitt Romney, đang thắng thế, cũng lặp lại lỗi ấy, nghĩa là bỏ qua lời khuyên của các cố vấn, không tố giác Obama về vụ Benghazi, còn nóng hổi. Bây giờ hối tiếc, tại sao không bắt chước cái “bựa” của Trump, đã lần lượt hạ hết 16 đối thủ sùng sỏ cùng đảng trong giai đoạn sơ khởi.

Lý lẽ là một chuyện. Hành động là chuyện khác. Thái độ cương quyết của Chủ tịch Thượng Viện, Mitch McConnell (theo tin sáng nay, ông đang bị K-Rats chỉ trích dữ dội, nhưng who cares?), cả khối GOP trong Thượng Viện, Tổng thống Trump, và của chính Kavanaugh và vợ, quả tình, đã làm bọn K-Rats trong Quốc Hội và Fake News, Liberal Leftists Thỏ Tả và hai vợ chồng tố viên, Ford và Ramirez, cùng các luật sư của họ bắt đầu thấy... nhợn. Vì dưới ánh sáng mặt trời lộ lộ, không ai có thể che giấu mãi sự dối trá và bất lương.

Portland, thứ ba 25/9/2018
NLGO

II. PHẢI GỌI ĐÍCH DANH CHÚNG NÓ

1. Như gọi con mèo con mèo, appeler un chat un chat, theo tiếng Phú Lang Sa. Hay con chuột con chuột, đúng tên của chúng, -Rats, Damn-K-Rats. Quả vậy, thứ năm 27/9 vừa qua, theo dõi trên TV buổi điều trần tại Ủy Ban Pháp Lý Thượng Viện (UBPLThV), tôi thấy và nghe 10 Thượng Nghị Sĩ (TNS) Damn-K-Rats phát biểu, gồm 6 -Rats đực và 4 -Rats cái, mà lợm giọng. Con -Rats nào cũng ca ngợi Christine Ford, kẻ đứng ra tố cáo Kavanaugh toan hiếp dâm vợ 36 năm trước (mà thiếu bằng cứ, thiếu nhân chứng, thiếu chi tiết về thời điểm, địa điểm, kể cả ai đã đưa vợ về nhà trong đêm cũng không nhớ), là một nạn nhân “dũng cảm”, “đáng tin”. Ngược lại, bọn này coi Kavanaugh không còn là innocent until proven guilty nữa, theo truyền thống xử tội lâu đời ở Mỹ, mà là chính danh thủ phạm đứt đuôi con nòng nọc –có nhiệm vụ phải tự chứng minh mình vô tội.

Còn vợ “đầu tổ viên” thì đóng vai một mẹ già 53 tuổi, một cách lộ liễu, vụng về, khác hẳn với bức ảnh khi còn trẻ, được đem lên khoe miết trên Mạng: da mặt bây giờ nhăn nheo, tay chân lóng cọng, lọng cọng, đến tội nghiệp, không biết điều chỉnh micro, phải nhờ sự giúp đỡ của tên thầy dùi không tên (người Mỹ, nhưng trông giống Ấn Độ hay Hồi giáo), tiếng nói run rẩy, dáng dấp sợ sệt như người bị chấn thương tâm thần (trauma) sau vụ suýt bị hiếp dâm... bằng mồm (verbal, chỉ do lời vợ tổ thôi), cách đây 36 năm. TNS Damn-K-Rat nào hể mở mồm ra cũng đều rậm rập lặp lại câu thần chú, mà Đảng hướng dẫn, FBI investigation, FBI investigation, FBI investigation... khiến Chủ tịch UBPLThV Chuck Grassley thấy nực, quay qua cự nự mẹ Feinstein: “Tại sao mẹ đã ngồi xôm (sit on) trên lá thư của Ford hai tháng nay mà không yêu cầu FBI điều tra thực hư?” Tại sao tôi phải nói mẹ giáo sư Ford đóng (hài) kịch dở? Là bởi, sau khi hearing kết thúc, được bọn cò mồi K-Rats, dấm thầy dùi, và thân nhân đến hug và chúc tụng, mẹ bỗng cười toe toét, nói năng bình thường và đi đứng khoẻ mạnh, một cách “đột xuất”, khác hẳn khi mới vào tuồng.

2. Nói đến cuộc điều trần, nhiều bình luận gia, như Rush Limbaugh, đã gọi, rất đúng, là một circus, hay Lindsey Graham, “a national disgrace”, hay một người khác, Vũ Linh, “một tấn tuồng với các diễn viên cực dở”. Một người khác nữa, văn vẻ hơn, gọi đó là một theater of the absurd (nở rộ tại Pháp vào đầu thập niên 1950, cùng với phong trào hiện sinh), tức một vở bi hài kịch, tragicomedy, của sự phi lý, tương tự tác phẩm Le mythe de Sisyphe của Camus, trong đó con người phải làm những điều vô nghĩa, vô ích, trước cuộc đời trống rỗng này, mà kết thúc là một sự im lặng rợn người.

Còn tôi thì không thể không nghĩ đến định nghĩa trừu tượng con người là một “political animal” của triết gia Hy Lạp Aristote (thế kỷ IV BC). Vì khinh bỉ bọn Damn-K-Rats, tức Chuột, tôi hiểu chữ animal theo nghĩa hoàn toàn đen (con vật chính trị), trong khi Aristote hàm ý con vật hay con người chính trị cũng chỉ là một. Cũng như triết gia Pháp Pascal (thế kỷ XVII) khi ví con người với cây sậy (un roseau) có tư tưởng (pensant) vậy thôi. Tôi đi xa hơn.

Quả vậy, khi thấy tên GOP Jeff Flake (mũi kết, miệng túm, hơi méo, tương người phản bội, tính ra ứng cử tổng thống năm 2020 cơ đấy!), ngày thứ sáu 28/9, mấy phút trước giờ UBPLThV bỏ phiếu, đã bám theo đuôi mấy mẹ TNS Damn-K-Rats, như Amy Klobuchard, hay thuộc Nhóm #MeToo, như hai mẹ protesters không quen mà y gặp trong thang máy, để đòi FBI điều tra lý lịch của Kavanaugh, tôi liền nhớ đến tác phẩm có tính cách châm biếm và sức hút kỳ lạ của nhà văn Anh George Orwell, Animal Farm (1945). Tại trại chăn nuôi Manor Farm, mà những nhân vật, trong truyện này, đều là súc vật, có tên người và nói tiếng người. Một ngày đẹp trời, bọn này tụ họp, vùng lên làm cách mạng, để phản kháng trại chủ Jones, hò hét muốn được tự trị, dưới quyền của con heo lãnh đạo tự phong, có tên là Napoléon, trong Animal Farm. Và Jeff Flake, trong

UBPL/ThV. Còn những K-Rats khác cũng đã xuất hiện dưới dạng người, hoặc đúng hơn, người máy, robot made in US Senate, dưới tên Hirono (vô duyên nhất đám), Blumental (trông mặt gian xảo giống một thằng VC nằm vùng răng đen mã tấu, và nở sảng, như VC, là đã anh dũng chiến đấu tại VN), Feinstein (hom hem như mù phù thủy già trong những truyện ma, đã cùng với Blumental kết tội Kavanaugh không bình tĩnh, nhã nhặn đủ để làm thẩm phán TCPV), Durbin (trước đây đã vu khống ông Trump gọi các nước Phi Châu và Haiti là “shithole”), Coons, Whitehouse, và Kamala Harris (vặn hỏi một cách ngớ ngẩn Kavanaugh mỗi ngày uống bao nhiêu bia và khi say có nhớ chuyện gì đã xảy ra đêm trước, ví dụ toan hiệp dâm ai không), v.v. Được vặn nút, là những con robots này tức thời phát ra điệp khúc hỗn loạn và cũ rích của phản bội, của dối trá, của vu khống, của ngu dốt –được ngụy trang dưới nhãn hiệu, dù là dỏm, dân chủ, cấp tiến, công bằng, bác ái bla bla bla... Còn tệ hơn cả những con vật trong truyện ngụ ngôn của Aesop (VII-VI BC, Hy Lạp cổ), La Fontaine (XVII, Pháp), và những truyện Nôm khuyết danh thế kỷ XIX của ta, ví dụ Lục Súc Tranh Công –tất cả, dù sao, đều có liêm sỉ và thiện chí.

3. Đòi hỏi FBI điều tra lý lịch của Kavanaugh, mặc dù từ lúc được Tổng thống Trump đề cử đến nay, ông đã phải trải qua sáu lần được FBI ưu ái mở hồ sơ xem xét kỹ lưỡng, bọn Damn-K-Rats chỉ muốn câu giờ, trì hoãn bỏ phiếu –điều mà một đứa con nít cũng thấy, nói chỉ những kẻ trong đầu có mấy ký lô sạn. Bọn này bèn lợi dụng những đầu tố viên khờ dại (mê danh, nếu không nói mê tiền?), Ford, Ramirez, và Swetnick, bắt bịa chuyện cưỡng bức tình dục, hoặc làm những điều tồi bại khác, mà dù khoảng cách thời gian quá xa và thiếu chứng cứ, nhân chứng, tình tiết, cũng OK, không cần thiết, miễn là bọn chúng đạt được hai mục đích: (a) hoãn bỏ phiếu, và (b) vu cáo, cảnh cáo và trừng phạt những ứng cử viên bảo thủ, chống phá thai, sáng giá, như Kavanaugh. Thế thôi! Trong âm mưu câu giờ, đòi cho được FBI điều tra, nhưng khi FBI cho biết kết quả, bọn này vẫn chưa chịu, chỉ trích FBI đã không phỏng vấn vợ Ford và Kavanaugh, hàm ý như vậy chưa đủ, hạn chế, cần phải có nhiều thời giờ và nhân chứng hơn nữa, v.v.

Y hệt như những vụ đầu tố địa chủ, còn gọi là “Cải cách ruộng đất” tại Miền Bắc Việt Nam, từ 1953-56. Theo lệnh quan thầy Tàu Cộng, do chỉ thị ngầm của tên đồ tể Hồ Chí Minh, bọn Việt Cộng đã công khai sát hại, tùy theo tài liệu, ước lượng từ 100 ngàn đến 200 ngàn người bị gọi (đa số oan uổng) là địa chủ. Tại nông thôn Việt Nam, lúc ấy, chúng gây ra phong trào con tố cha, vợ tố chồng, em tố anh, đầy tớ tố chủ nhà, kẻ chịu ơn tố ân nhân, gọi nạn nhân là mày, xung tao. Có vài con đầy tớ, trông cục mịch và xấu đầu xấu đón, chỉ tay vào mặt những ông chủ cũ, hoặc con cái của chủ cũ, tố cáo đã hiệp dâm chúng. Giống các mù Ford, Ramirez, Swetnick bây giờ. Địa chủ bị tòa án nhân dân, gồm bản cố nông vô học xét xử, bị kết tội liền, xử bắn tại chỗ, hoặc chôn sống và bỏ đói cho tới chết, và con cháu bị cô lập, nguyền rủa.

Rõ ràng, trong vụ Kavanaugh, Đảng Damn-K-Rats Vô Luân bày mưu tính kế (để bôi nhọ uy tín của ứng cử viên, hết hiệp dâm hụt, đến tụt quần khoe của quý, đến gia nhập rape-

gang, đến nghiện bia, đến tâm tính nóng nảy. Không khác chi những vụ đầu tố của VC 1953-56 tại Miền Bắc và trong kích thước nhỏ hơn, Tết Mậu Thân 1968, tại Huế. Fake News Thổ Tả Mỹ, đồng lõa với Đảng Damn-K-Rats, đã bắt chước VC chơi Luật Rừng Xanh (jungle law), hay Luật Dân Ngu (mob law). Ngay ngày đầu cuộc job interview, Kavanaugh đã bị lũ Dân Ngu này phản đối. Cho đến hôm thứ sáu 5/10, TV sắp sửa bỏ phiếu sơ khởi, cả lũ, trong cố gắng tuyệt vọng cuối cùng, đã đứng chặn hành lang TV để gây áp lực trên các TNS, và đã có hơn trăm đứa bị cảnh sát hốt. Những vị đã công khai tuyên bố bỏ phiếu thuận cho ông thẩm phán, như Susan Collins (đã đọc một bài diễn văn tuyệt vời ca tụng Kavanaugh), như Lindsey Graham (trong buổi điều trần 4/10 đã không tiếc lời mạt sát cái đám -Rats chơi bản), như Manchin (TNS Dân Chủ duy nhất đã nhảy rào), Mitch McConnell, Trưởng Đa số TV... đều bị đám Dân Ngu chất vấn, đe dọa. Việc Kavanaugh được bỏ nhiệm, hay không được bỏ nhiệm vào TCPV, có ảnh hưởng gì ghê gớm đến cuộc sống của người dân ngu khu đen, kể cả NLGO tui, lăm đầu, mà cả đám hoảng sợ, ồn ào phản đối ông đến thế?

Chẳng qua, bọn này đánh phủ đầu (preemptive strike) bất cứ thẩm phán bảo thủ nào được đề cử, chứ không riêng Kavanaugh, bởi bất cứ tổng thống GOP nào, không riêng Trump. Nhưng đặc biệt, lần này, chúng biết (a) ông Trump đang bị Fake News đánh tả tơi, (b) Kavanaugh là thẩm phán bảo thủ thứ 5, nếu được bổ nhiệm sẽ làm lệch cán cân trong những quyết định của TCPV, (c) khác với vụ đầu tố Clarence Thomas và Anita Hill, hiện có phong trào #MeToo hỗ trợ tích cực những nạn nhân những vụ hiếp dâm hoặc lạm dụng tình dục, song song với phong trào hiện tại đầu tố những linh mục trong giáo hội Công Giáo. Chưa kể, xin mở ngoặc, giải Nobel Hòa Bình năm nay được trao cho hai bác sĩ phụ khoa, một anh Phi Châu (hỗ trợ bằng cách tố cáo trước công luận), một chị Iraq (bị ISIS hiếp dâm). Lần sau, có lẽ một, hay hai mục, trong đám #MeToo này, cũng được giải Nobel chẳng?

4. Thứ bảy 6/10, là quang cảnh toàn TV đã bỏ phiếu bổ nhiệm hay không thẩm phán Kavanaugh. Kết quả như thế nào, ai cũng biết. Nhưng điều tôi muốn nói ở đây là cái đám người ở hành lang bên ngoài phòng họp, tự nhận là survivors của những vụ hiếp dâm hoặc xách nhiều tình dục, đã hò hét, giậm dũ, lớn tiếng la: “sham! sham! sham!” khi bà Collins (CH) và Manchin (DC) nói “yes”, cả hai đều là những TNS phải bầu lại. Khiến Phó tổng thống Mike Pence chủ tọa, phải liên tục gõ búa, yêu cầu Cảnh sát vẫn hời trật tự. Bà Collins, trước đó, đã bị bọn tài trợ cho Damn-K-Rats tung tiền mua chuộc, nhưng đã từ chối. Còn Manchin, người đã bỏ phiếu thuận, năm ngoái, cho thẩm phán bảo thủ Neil Gorsuch, cũng do Trump đề cử, bị bọn Damn-K-Rats kết án là phá rào, phản bội. Tất cả cảnh ấy làm tôi cảm thấy xấu hổ vô cùng.

Điều này dẫn đến cho tôi kết luận bẽ bàng như sau: Nước Mỹ nổi tiếng là văn minh nhất thế giới, mà khi đụng vào chính trị thì bọn người, tạm gọi là ăn trên ngồi trước, như các TNS đảng Dân Chủ, trong vụ Kavanaugh, đã hành xử tệ như, hay hơn, lũ cùng đinh, bản

cố nông trong cái gọi là đấu tố “Cải cách ruộng đất” năm xưa của VC, đã hành động theo bản năng, hay cường điệu hơn, thú tính. Khi đụng vào chính trị, thì những tên sùng sỏ, bất kể đảng nào, GOP như Nixon, Kissinger, Damn-K-Rats, như Joe Biden, Carter, Jerry Brown (đương kim thống đốc California)... sẵn sàng bán đứng lương tâm, nếu còn, và VNCH cho lũ VC và xua đẩy, thóa mạ những thuyền nhân tỵ nạn Miền Nam (“Sao bọn chúng không chết phứt đi cho rồi”, cf. Kissinger).

Người Mỹ, nói chung, rất tử tế, dễ thương, quảng đại, ai cũng công nhận. Nhưng khi đụng vào chính trị, thì bỗng nhiên biến thành nguyên hình là những “political animal” của Aristote, xin nhắc lại, trong nghĩa đen và xấu, được chứng minh bởi toàn bộ diễn tiến vụ đấu tố và cuộc bỏ phiếu chuẩn y thẩm phán Kavanaugh, mà qua đó, làm sao tôi và quý bạn không khỏi nghĩ đến tác phẩm Animal Farm của George Orwell và những truyện Nôm khuyết danh VN, cho được?

Portland, OR, Chúa Nhật, 7/10/2018
NLGO

Nguồn: Internet eMail by Paul Van chuyển

Đăng ngày Thứ Hai, October 8, 2018
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH